

BIJ EEN AFSCHIED

Toen ik in de Algemene Vergadering van juni j.l. gekozen werd tot voorzitter van ons Genootschap vermoedde ik niet, dat zich in onze vereniging binnen zo korte tijd grote problemen zouden voordoen. In de eerste plaats was er de ongezonde financiële toestand van het Genootschap, veroorzaakt door de algemene prijsstijgingen, een mogelijk onvoldoende bewaakt uitgavenniveau en een bij de kosten achterblijvende contributie- en subsidieregeling.

Daarbij bleef het echter niet. Nog geen kwartier na mijn verkiezing deelde onze administrateur, de heer Maassen, mij mede dat hij ernstig overwoog om bij de Dienst van Sociale Zaken, door wie hij op ons bureau tewerk was gesteld, overplaatsing aan te vragen. Ondanks mijn herhaalde pogingen is de heer Maassen bij zijn voornemen gebleven; in de bestuursvergadering van 6 september verzocht hij ons nadrukkelijk om zijn overplaatsing te bevorderen. Zijn vervanging is nog niet definitief geregeld.

Veel moeilijker nog te verwerken was de wens, die mevrouw Minis medio september j.l. kenbaar maakte, om op korte termijn af te treden als hoofdredactrice van ons Maandblad en van de Publicaties. De motieven voor haar besluit heeft zij in het door haar samengestelde „Ten Afscheid” in het oktobernummer van ons Maandblad uiteengezet. Wij moeten ons daarbij neerleggen, hoezeer haar besluit ons ook schokt.

Deze twee ontslagen komen in een tijd, waarin het voortbestaan van ons Genootschap op het spel staat. Inspanning van alle krachten is dringend nodig. Daarom betreuren wij deze ontslag-aanvragen juist op dit moment nog extra. Wij nemen dan ook niet zonder zorg afscheid van onze hoofdredactrice en van onze administrateur.

In de eerste plaats van mevrouw Minis, sinds mensenheugenis met hart en ziel de zaak van ons Genootschap toegedaan, eerst als rechterhand van de oude rector Cremers, later o.m. als hoofdredactrice. Zoals zij zelf in haar „Ten Afscheid” stelt, heeft zij steeds

naar eigen inzicht leiding gegeven aan het uitgeven van onze Publicaties en van ons Maandblad. De aard van deze leiding is daardoor rechtstreeks af te leiden van de kwaliteiten van deze uitgaven. Niemand, die hierover anders dan de loftrompet zal willen steken. Gelukkig heeft mevrouw Minis niet bedankt als lid van het bestuur; wij zullen kunnen blijven profiteren van haar rijke ervaring en haar wetenschappelijke inzichten. Ik moet hier volstaan met haar bijzonder te danken voor het vele, dikwijls ondankbare werk, dat zij als hoofdredactrice heeft gedaan. Zij is reeds jaren lang lid van verdienste van ons Genootschap. Wij blijven in de toekomst op haar adviezen rekenen.

De heer Maassen heeft sedert ruim 3½ jaar als onze administrateur een belangrijke rol in ons verenigingsleven gespeeld. Hij zette een deugdelijke leden-administratie op en schiep orde in talrijke andere „bureau-zaken”. Ook zijn steun op velerlei gebied aan de hoofdredactrice en zijn hulp bij het organiseren van excursies waren zeer belangrijk. Wij kunnen hem niet tegen zijn zin op ons bureau vasthouden. Daarom ook aan hem onze welgemeende dank. Ieder van ons hoopt, dat het hem goed zal gaan.

P. J. van Nieuwenhoven.

foto: Jan van Eijk.